

[#WeRemember](#)

Socialiniai tinklai pasidengė atminties ženklais, nes šiandien – Holokausto atminimo diena. Diena, kai prieš 75-erius metus pasaulis pamatė vaizdus iš Aušvico. Išvaduoto Aušvico. Prisidedu ir aš. Privalome suprasti, žinoti ir niekada nepamiršti. Tačiau nenoriu vien formaliai užsidėti ženkliuko. Šių metų Aušvico paminėjimas vyksta kitokiame kontekste.

Lietuva tuomet, 1945 metais, vargu ar labai daug girdėjo ir matė apie Aušvicą, nes pati plūdo kraujais miškuose ir sovietiniuose lageriuose. Jau buvo išnaikinta apie 200 tūkstančių Lietuvos žydų, naciai pasitraukė, bet prasidėjo sovietinis teroras.

Baisu ir skaudu girdėti apie žydų naikinime dalyvavusius lietuvius, tačiau jau 1944 metais, sugrįžus Raudonajai Armijai, iš vietinių gyventojų buvo kuriami kiti naikinimo batalionai, vėliau žmonių pavadinti sribais. Ar šitie niekšai kuo nors skiriasi nuo niekšų žydšaudžių? Ne, niekuo nesiskiria. Vinodai vertindami nacių ir bolševikų aukas, turime vienodai vertinti ir savo niekšus.

Žinau, kad bus žmonių, kurie, matydami šios dienos žinias apie Holokausto dieną, sakys, o kodėl pasaulis nemini bolševikų nusikaltimų taip, kaip mini Aušvicą? Juk vien Rešotuose nukankinta nesuskaičiuojama daugybė žmonių, rusų turbūt daugiausia. O kur dar kiti lageriai, kalėjimai, tremčių vietos?

Viską suprantu ir nedrįstu tiems žmonėms priekaištauti, tačiau blogiausia, ką mes galime padaryti visoms abiejų baisių režimų aukoms – jas supriešinti. Turime siekti bolševikų aukų pasaulinės įprasminimo ir atminimo dienos, tačiau tuo pačiu giliai ir iš esmės suprasti Holokausto baisumus.

Šių metų Aušvicas yra minimas kaip niekada galingo informacinio karo aplinkoje. Pateisinęs Staliną, paniekinęs bolševizmo aukas, pakeliui naikindamas istorinės atminties Rusijoje tyrimus, V. Putinas atsistojo tribūnoje Jeruzalėje, kad KGB stiliumi įpūstų dar daugiau ugnies aukų supriešinimui. Taikiniu pasirinko Lenkiją, pridėdamas ir mus.

Rusijos prezidentas savo kalboje, aišku, nepaminėjo Aušvico didvyrio Witoldo Pileckio. Tačiau jis minimas Europos Parlamento rezoliucijoje. W. Pileckis buvo lenkų žvalgybos karininkas, pats sukūrė planą, kaip jam patekti į Aušvicą, su draugų pagalba ten pateko, kaip kalinys ir trejus metus teikė informaciją pasauliui apie nacių naikinamus žydus, kitus kalinius.

Iš Aušvico W. Pileckis pabėgo, tačiau Lenkiją užėmus sovietams, buvo jų nužudytas. Kaip tik

jo egzekucijos dieną, gegužės 25-ąją, EP rezoliucijoje ir siūloma paskelbti prieš totalitarinius režimus kovojusių Didvyrių diena. V. Putinas nepaminėjo ir to, kad Lenkiją užėmus Raudonajai armijai, Aušvice buvo įkurtos net kelios koncentracijos stovyklos.

Brutalus Kremliaus informacinis karas vyks mažiausiai iki šių metų gegužės. Jis skirtas, kaip dabar matosi, ne vien per karą daugybės milijonų žmonių netekusiai rusų tautai mobilizuoti. Akivaizdus tikslas – priešinti Europą, nes Antrąjį Pasaulinį karą jos tautos išgyveno skirtingomis aplinkybėmis. Mums karas nesibaigė 1945 metais, todėl ir paminėjimai kitokie.

Kremliui svarbu, kad užpildamas kaltinimais Vakarais dėl nacizmo, fašizmo kaltės, būtų užblokuota tikroji istorija apie SSRS nusikaltimus.

Putinui reikia valstybių vadovų Maskvoje per gegužės 9 parodą. Deja, bet jų bus ir vargu, ar kuris nors garsiai paklaus, ar atsiprašyta tų milijonų, kuriuos nužudė sovietinis teroras?

Šią savaitę Europos Parlamente inicijuosiu Atminties (Rememberance) grupę. Joje bandysime atvirai kalbėti apie visas žaizdas, kurios nėra vien istorija. Tos žaizdos yra dabartinės Europos saugumo klausimas, todėl tikrai neišsigąsime Kremliaus atakų.

Get real time update about this post category directly on your device, subscribe now.

[Subscribe](#)